

- Lezing: Marcus 13:28-37

²⁸Leer van de vijgenboom deze les: zo gauw zijn takken uitlopen en in blad schieten, weet je dat de zomer in aantocht is. ²⁹Zo moeten jullie ook weten, wanneer je die dingen ziet gebeuren, dat het einde nabij is. ³⁰Ik verzeker jullie: deze generatie zal zeker nog niet verdwenen zijn wanneer al die dingen gebeuren. ³¹Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden zullen nooit verdwijnen. ³²Niemand weet wanneer die dag of dat moment zal aanbreken, de engelen in de hemel niet en de Zoon niet, alleen de Vader.

³³Pas op, wees waakzaam, want jullie weten niet wanneer die tijd zal komen. ³⁴Het is als met een man die op reis ging: hij verliet zijn huis en droeg het beheer over aan zijn dienaren, die elk een eigen taak kregen, en de deurwachter gaf hij opdracht om de wacht te houden. ³⁵Wees dus waakzaam, want jullie weten niet wanneer de heer des huizes komt, 's avonds, of midden in de nacht, of bij het eerste hanengekraai, of 's morgens vroeg. ³⁶Laat hij jullie niet slapend aantreffen wanneer hij plotseling komt. ³⁷Wat ik tegen jullie zeg, zeg ik tegen iedereen: wees waakzaam!

Preek

Gemeente

Wat je tijdens de lockdown vaak te horen kreeg is: de mensen willen graag perspectief! Het is helemaal niet erg om je aan de maatregelen te houden, als je maar ziet waar het toe leidt. En dat het uiteindelijk weer goed komt. Motivatie haal je dus uit de opening die er langzaam maar zeker gaat komen. Wees eerlijk, maar laat ook zien waar de tunnel overgaat in weids landschap.

Camera

Dat principe heeft onze Heer goed begrepen. Want hij doet in onze tekst hetzelfde. Het zal niet meevallen, maar uiteindelijk komt er licht en ruimte. Jezus geeft ons perspectief. En wil jou en mij maken tot hoopvolle mensen.

Gemeente

Daar lijkt het niet altijd op. De komst van Jezus wordt vaak omgeven door een gevoel van dreiging. En die ondertoon zie je ook wel in onze tekst. *Laat hij jullie niet slapend aantreffen wanneer hij plotseling komt.* Toch is dat volgens mij niet dreigend bedoeld. Het hangt er ook van af hoe je waakzaamheid hierbij typeert. Daar kom ik dus zo nog op terug.

Camera

We vallen met onze tekst midden in een redevoering van Jezus. Hij heeft bij het verlaten van de tempel geprofeteerd, dat die verwoest zal worden. Als ze vervolgens op de Olijfberg zitten – vandaar heb je prachtig uitzicht over de tempel en over heel Jeruzalem – komen 4 leerlingen bij hem. En die vragen daarnaar: wanneer gaat dat gebeuren en zijn er ook voortekenen? (vers 4)

Gemeente

Daarop volgt een redevoering van Jezus, die veel weg heeft van profetie. In profetie lopen vaak allerlei horizonnen, allerlei perspectieven door elkaar heen. Jezus vertelt iets over de verwoesting van de tempel. Maar hij kijkt ook dichterbij: het gaat ook over zijn sterven en opstanding, nu binnen een paar dagen. En hij heeft ook nog eens het oog op zijn terugkomst ooit. Dat is wel vaker zo met

profetieën: je hebt verschillende lagen van vervulling. En die lopen wat door elkaar. Dat maakt de uitleg best lastig. Maar tegelijk ook spannend: omdat je altijd de vraag kan stellen: waarin gaat dit over mij?

Camera

En als Jezus dan zegt dat we van de vijgenboom een les moeten leren. Dan is dat vooral hoopvol. Het gaat in dit hoofdstuk over lijden en vervolging. Over rampen en verwoesting. Over natuurrampen en conflicten. Maar net zoals de vijgenboom in blad gaat, zo zijn al die dingen teken van het naderen van de zomer. En de zomer is in Israël niet de tijd van vakantie, maar de tijd van de oogst! Wanhoop niet als er erge dingen gebeuren. Als een pandemie over de aarde raast. Als het klimaatprobleem de boel kapot maakt en de kloof tussen arm en rijk alleen maar groter wordt. Wanhoop niet. Het wordt zomer!

Gemeente

Kijk, de leerlingen zullen het begin van die problemen nog meemaken. De verwoesting van de tempel in het jaar 70, vervolging van christenen, oorlogen. Dán al mag je dat zien als teken dat de zomer er aan komt. En dat geldt 2000 jaar later nog. En ik weet, dat duurt lang. Zeker als je het zwaar hebt. Als je als christen lijdt onder vervolging of verdrukking. Maar houd moed, zegt Jezus hier. Alles wat jou klein houdt en zwaar valt zal uiteindelijk voorbijgaan. Maar de belofte van Jezus, de woorden van God, ze staan als een huis. Met die woorden heeft de Heer de aarde en de hemel tevoorschijn geroepen. Diezelfde woorden blijven bestaan. Wat Jezus hier zegt is betrouwbaar. De zomer, de oogst komt er aan. Dan komt er zegen op al je zwoegen.

Camera

Wanneer dat zal zijn? Zelfs Jezus weet het niet. Deze redevoering in Marcus is niet bedoeld om te gaan rekenen. Maar om dat juist na te laten. We worden opgeroepen om waakzaam te zijn. In de laatste verzen van dit hoofdstuk wordt dat tot drie maal toe gezegd (33,35,37). En wat is dat nou, waakzaam zijn? Alert leven, oplettend blijven? Wat is dat?

Gemeente

Nou, onze Heer zegt het hier zelf. Het is niet zo spectaculair. Doe maar gewoon je taak. Waakzaam zijn is dus niet: alles laten vallen en alleen maar op de terugkomst gericht zijn. Paulus schrijft daarover in zijn brieven aan de mensen in Tessaloniki. Daar had je mensen die echt gingen zitten wachten. Die zeiden: wat wij hier doen is zinloos, want straks vergaat het toch allemaal en komt er een nieuwe wereld. Ik ben waakzaam door te gaan wachten en deze wereld hélemaal aan God over te laten. Dat lijkt vroom, maar is het juist niet. God schakelt jou en mij in. Geeft je een taak. Geeft je gaven om je in te zetten voor een betere wereld.

Camera

Eigenlijk moet je zo leven, alsof Jezus nog lang niet terugkomt. Luther zei het al: als Jezus morgen terugkomt, dan plant ik vandaag nog een boom. Daarmee bedoelt hij: van jou wordt niet gevraagd om te gaan zitten wachten. Of om alles aan God over te laten. Nee, van jou wordt verwacht dat je Jezus navolgt. Dat je liefdevol en inclusief je medemensen verder helpt. Dat je je gaven inzet om deze wereld een beetje mooier te maken. Dat je op jouw plek en met jouw inzet een klein stukje van het menselijke bestaan voorthelpt.

Gemeente

Ik hoor wel eens christelijke cultuurpessimisten. Die aangeven dat het toch allemaal geen zin heeft, onze inspanningen. Zoals de mensen in Tessaloniki. Jezus geeft echter aan dat het anders is: wij zijn de voortzetting van zijn missie op aarde. God laat deze wereld in onze handen. Met elkaar zijn we verantwoordelijk om zo goed mogelijk voor Gods wereld te zorgen. Dát is waakzaam zijn. Dát is vol verwachting leven.

Camera

Dat kun je op allerlei vlakken doen. Je inzetten voor een betere verhouding tussen mensen. Door liefdevol en dienstbaar te zijn. Of je best doen voor een betere verhouding met de aarde zelf. Door je in te spannen voor het milieu en het klimaat. Ook kun je je gaven gebruiken voor een betere verhouding met God. Door het goede leven te laten zien en mensen daarin te laten delen. Zodat ook zij hoopvol gestemd raken. Dat de toekomst geen verloren zaak is. Dat het niet alleen maar van kwaad tot erger wordt.

Gemeente

Want Jezus laat zien, dat juist verdrietige dingen en heftige gebeurtenissen ons hoop mogen geven. Het is als de vijgenboom die in blad komt. Als je dat ziet, dan mag je het zeker weten: nog even, dan is het zomer. Dan komt er vrijheid en ruimte. Dan worden je tranen afgewist. En laat je het lijden achter je. Nog even. Houd moed en heb lief. Nog even.

Amen